

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/262/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413225356
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Marková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1413225356.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Alžbetou Markovou právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO 36 062 235, proti žalovaným: v 1. rade: Q.. V. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XA, Bratislava, v 2. rade: Q.. W. M., W.., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXX, Dubovany, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o., so sídlom Sasinkova 10, Bratislava, IČO 35 892 994, v 3. rade: Groupama Biztosító Zrt., so sídlom Budapešť, Maďarsko, Erzsébet királyné útja 1/C, č. reg. 01-10-041071, konajúca prostredníctvom Groupama poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO 47 236 060, zast. JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO 36 264 750, o zaplatenie 1.123,93 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v časti, ktorou sa domáha uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.123,93 € spolu s úrokom z omeškania 5,24 % ročne zo sumy 1.123,93 € od 19.12.2013 do zaplatenia, zamietá.

II. Žalovaný v 3. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.123,93 € spolu s úrokom z omeškania 5,24 % ročne zo sumy 1.123,93 € od 19.12.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

IV. Žalobca má voči žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 20.12.2013, domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade k solidárnemu zaplateniu sumy 1.123,93 € spolu s úrokom z omeškania 5,24 % ročne zo sumy 1.123,93 € od 19.12.2013 do zaplatenia z dôvodu, že žalovaný v 2. rade zavinil motorovým vozidlom žalovanej v 1. rade zn. M. Z. A (ďalej len „motorové vozidlo M.“) v A. na F. L. nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla poškodenej V. S., zn. W. Z. C (ďalej len „motorové vozidlo W.“). V čase uvedenej dopravnej nehody nebolo pre motorové vozidlo M. uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom na túto skutočnosť poskytol žalobca podľa § 24 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. z poistného garančného fondu poškodenej poistné plnenie vo výške 1.123,93 €, pričom výzvami z 18.10.2013 a 18.11.2013 si uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí svoj dlh doposiaľ neuhradili.

2. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný v 2. rade uviedol, že skutočnosti uvedené v správe sa nezakladajú na pravde, pretože poškodená neprispôsobila bezpečný odstup od vozidla a pri náhlom zabrzdení a stočení vozidla doprava narazila svojou prednou časťou do jeho motorového vozidla, a to do jeho zadného

nárazníka. Toto sa odohralo vo veľmi nízkej rýchlosti, cca 5-10 km/hod, pričom zo strany žalovaného v 2. rade nemalo vozidlo žiadne poškodenia, takisto nebolo poškodené vozidlo p. S.. Tvrdenie poškodenej, že zdeformovaný nárazník jej poškodil žalovaný v 2. rade nie je pravdivé, nakoľko praskliny, ktoré na ňom boli, boli staršieho dátumu. Svedkom dopravnej nehody bol p. X. T., ktorý šiel tesne za motorovým vozidlom poškodenej a potvrdil, že žiadna škoda nevznikla. Svedok videl, ako sa celá situácia odohrala a skonštatovali, že sa vlastne nič nestalo, hádam len to, že poškodená nedodrжала bezpečnú vzdialenosť od vozidla žalovaného v 2. rade. Po tom, čo ho kontaktoval žalobca, mu bolo zo strany poisťovne Groupama Garancia oznámené, že mu bolo oznámené zlé číslo účtu poisťovňou, pričom následne sa zistilo, že v zákonnej lehote si splnil všetky svoje povinnosti, čo písomne doložil žalobcovi. Celú žalobu považoval za neopodstatnenú.

3. Žalovaná v 1. rade sa k podanej žalobe nevyjadřila.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 4.4.2016 navrhol vstup spoločnosti Groupama Garancia, a.s. ako ďalšieho žalovaného, nakoľko mal za to, že tento je v spore pasívne legitimovaný. V závislosti od vykonaného dokazovania navrhol súdu zaviazat' žalovaných v 1. a 2. rade k zaplateniu sumy 1.123,93 € s príslušenstvom a konanie voči žalovanému v 3. rade zastaviť, pokiaľ by po vykonanom dokazovaní nebolo preukázané platné povinné zmluvné poistenie, alternatívne, pri závere o existencii platného povinného zmluvného poistenia, konanie vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade zastaviť a k splneniu povinnosti zaviazat' žalovaného v 3. rade. Súd vstup Groupama Garancia Biztosító Zrt., Október 6 ut. 20, 1051, Budapešť, Maďarsko, č. reg. 01-10-041071, konajúca prostredníctvom Groupama Garancia poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Miletičova 21, Bratislava, IČO 47 236 060 (dovtedajšieho vedľajšieho účastníka) ako žalovaného v 3. rade ako aj zmenu petitu pripustil uznesením č. k. 16C/262/2014 - 92 zo dňa 13.05.2016, právoplatným dňa 5.7.2016.

5. Po pripustení zmeny petitu žaloby a vstupe žalovaného v 3. rade tak ostal predmetom konania nárok žalobcu, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.123,93 € spolu s úrokom z omeškania 5,24 % ročne zo sumy 1.123,93 € od 19.12.2013 do zaplatenia a konanie voči žalovanému v 3. rade zastavil, alternatívne, aby súd zaviazal žalovaného v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 1.123,93 € spolu s úrokom z omeškania 5,24 % ročne zo sumy 1.123,93 € od 19.12.2013 do zaplatenia a konanie voči žalovaným v 1. a 2. rade zastavil.

6. Súd rozsudkom č.k. 16C 262/2014-173 zo dňa 16.8.2017 žalobe žalobcu vyhovel a rozhodol, že žalovaná v 1. rade, žalovaný v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní spoločne zaplatiť žalobcovi sumu 1.123,93 € spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1.123,93 € od 19.12.2013 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým že plnením žalovanej v 1. rade alebo žalovaného v 2. rade zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plniť u žalovaného v 3. rade a plnením žalovaného v 3. rade zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plniť u žalovanej v 1. rade alebo žalovaného v 2. rade. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanej v 1. rade, žalovanému v 2. rade a žalovanému v 3. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Na odvolanie žalovaných v 1., 2. a 3. rade Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 15Co 26/2018-245 zo dňa 29.4.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že zostalo nesporné, že v čase dopravnej nehody bolo k motorovému vozidlu, ktorým bola podľa záznamu o dopravnej nehode zo dňa 19.3.2013 spôsobená dopravná nehoda, uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. bol preto poisťovateľ, v prejednávacom prípade žalovaný v 3. rade, povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi (odsek 11). V prejednávanej veci nebola spornou ani skutočnosť, že v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.3.2013 poškodenému plnil žalobca majúc za to, že k motorovému vozidlu, ktorým bola škoda spôsobená, nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. (odsek 12). Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca plnil poškodenému, čo podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. mal plniť poisťovateľ, v prejednávacom prípade žalovaný v 3. rade. Ak v priebehu konania, po vstupe žalovaného v 3. rade do konania, vznikol medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade spor o to, kto má poškodenému plniť, odvolací

súd poukázal na to, že z ustanovenia § 24 ods. 8 zákona 381/2001 Z.z. vyplýva, že poškodenému poistné plnenie poskytne žalobca a ak z ďalšieho prešetovania vyplynie, že poistné plnenie alebo jeho časť mal poskytnúť poisťovateľ, poisťovateľ je povinný nahradiť kancelárii to, čo za neho plnila. Je pravdou, že v konaní nebolo sporné, že žalobca poškodenému plnil podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z., teda z dôvodu, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti a až v priebehu konania bolo zistené, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu uzatvorené bolo, podľa názoru odvolacieho súdu však možno ustanovenie § 24 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. použiť analogicky aj na prejednávany prípad (odsek 13). Zároveň odvolací súd poukázal aj na to, že z ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, preto, podľa názoru odvolacieho súdu, ak žalobca plnil to, čo podľa práva mal plniť poisťovateľ, v prejednanom prípade žalovaný v 3. rade, potom žalovaný v 3. rade sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Je preto povinný, podľa § 456 Občianskeho zákonníka, vydať žalobcovi predmet bezdôvodného obohatenia (odsek 14). Odvolací súd ďalej konštatoval, že súd prvej inštancie správne vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalovaná v 1. rade mala v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, správne konštatoval, že poistenému (žalovanej v 1. rade) vzniklo právo, aby poisťovateľ (žalovaný v 3. rade) za neho nahradil poškodenému preukázané nároky na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. a rovnako správne konštatoval, že žalobca nebol povinný plniť z poistného garančného fondu podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. Z týchto správnych skutkových zistení však súd prvej inštancie vyvodil nesprávne právne závery, keď zodpovednosť žalovaných v 1. a 2. rade voči žalobcovi vyvodil z ustanovenia § 821 Občianskeho zákonníka (ustanovenie týkajúce sa poistenia osôb; § 816 až § 821), ako to vyplýva z bodu 28 odôvodnenia rozhodnutia. Z bodu 30 odôvodnenia rozhodnutia naopak vyplýva, že zodpovednosť žalovaných (pravdepodobne všetkých troch, keďže z odôvodnenia nie je zrejmé, ktorých žalovaných mal súd prvej inštancie na mysli) posúdil podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Odvolaciemu súdu tak neboli zrejmé myšlienkové postupy súdu prvej inštancie, na základe ktorých dospel k právnenému záveru o zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade za náhradu plnenia voči žalobcovi a rovnako nebolo zrejmé, akými myšlienkovými úvahami sa súd prvej inštancie riadil pri určení rozsahu plnenia jednotlivých žalovaných voči žalobcovi (odsek 15). Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalovaných v 1. a 2. rade, že si svoju povinnosť mať uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla splnili, mali preto právo na to, aby poisťovateľ za nich plnil poškodenému a nemôžu niesť zodpovednosť za vznik bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi. Ak teda súd prvej inštancie zaviazal na plnenie aj žalovaných v 1. a 2. rade, či už titulom náhrady škody alebo titulom bezdôvodného obohatenia, vo vzťahu k nim vec nesprávne právne posúdil (odsek 16). Nesprávne právne posúdenie prejednáwanej veci súdom prvej inštancie namietal vo svojom odvolaní aj žalovaný v 3. rade, s ktorou odvolacou námietkou, sa stotožnil aj odvolací súd. Odvolací sa však nestotožnil s tvrdením žalovaného v 3. rade, podľa ktorého žiadny zo žalovaných sa plnením bez právneho dôvodu na úkor žalobcu neobohatil, keďže žiadne plnenie bez právneho dôvodu od žalobcu nezískal. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie bolo zrejmé, že žalobca plnil to, čo mal podľa práva plniť žalovaný v 3. rade ako poisťovateľ, keďže nebolo sporné, že žalovaná v 1. rade uzatvorila so žalovaným v 3. rade ako poisťovateľom zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Povinnosť žalovaného v 3. rade tak vyplýva jednak z ustanovenia § 24 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a jednoznačne z ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie však nie je zrejmé, podľa akého právneho predpisu posúdil zodpovednosť žalovaného v 3. rade ako aj jej rozsah (odsek 17). Všetci žalovaní namietali vo svojich odvolaniach závery súdu prvej inštancie, týkajúce sa priebehu dopravnej nehody. V tomto smere odvolací súd poukázal na to, že poškodená p. S. vo svojej výpovedi uviedla, že zastavila za motorovým vozidlom, ktoré šoféroval žalovaný v 2. rade a toto motorové vozidlo nacúvalo do jej motorového vozidla. Podľa výpovede svedka p. T. žalovaný v 2. rade zastavil pri rodinnom dome, kde sa nachádzal servis, auto poškodenej idúce pred autom svedka spomalilo, spomalil aj svedok. Pán, ktorý opravoval motorové vozidlá, stál pri bráne a povedal žalovanému v 2. rade, aby sa trochu vrátil, čo svedok počul. Následne žalovaný v 2. rade zaradil spiatočku, na čo z auta pred svedkom vyskočila žena a začala kričať, že žalovaný v 2. rade do nej nacúval. Vystúpil z auta a videl, že auto pred ním má poškodený predný nárazník. Svedok uviedol, že nevidel, ako žalovaný v 2. rade nacúval do auta poškodenej, to, že žalovaný v 2. rade zaradil spiatočku, usúdil podľa spiatočkových svetiel a podľa toho, že mechanik povedal žalovanému v 2. rade, aby cúvol meter dozadu. Odvolací súd poukázal zároveň na to, že zo záznamu o dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 19.3.2013 vyplýva, že na vozidle W. bolo viditeľné poškodenie predného nárazníka, na vozidle M. neboli žiadne viditeľné poškodenia.

Rovnako z uvedeného záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že vozidlo W. stálo a vozidlo M. vedené žalovaným v 2. rade cúvalo. Takže v zázname o dopravnej nehode, ktorý bol spísaný a ktorý žalovaný v 2. rade podpísal, poškodená a žalovaný v 2. rade ako vodič uviedli, že vozidlo M. cúvalo, pričom túto skutočnosť žalovaný v 2. rade v konaní relevantným spôsobom nevyvrátil. Preto možno konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnej miere zistil a ustálil skutkový priebeh predmetnej dopravnej nehody (odsek 18). V podaní doručenom súdu dňa 4.4.2016 žalobca navrhol zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade k zaplateniu sumy 1.123,93 € s príslušenstvom a konanie voči žalovanému v 3. rade zastaviť, pokiaľ by po vykonanom dokazovaní nebolo preukázané platné povinné zmluvné poistenie, alternatívne, pri závere o existencii platného povinného zmluvného poistenia, konanie vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade zastaviť a k splneniu povinnosti zaviazať žalovaného v 3. rade. Súd prvej inštancie sa nezaoberal otázkou posúdenia, či ide o alternatívny alebo eventuálny petit. Alternatívny petit pripúšťa voľbu medzi dvoma možnosťami, čiže pripúšťa výber. Podstatou eventuálneho petitu je návrh na prisúdenie iba jedného nároku. Ak súd dospeje k záveru o existencii okolností opodstatňujúcich petit v jeho druhej eventualite, rozhoduje podľa nej a prvý petit návrhu zamietne. Naopak, ak súd rozhodne podľa prvej eventuality petitu, o druhej už nerozhoduje. Vzájomný vzťah oboch petitov je daný teda tým, že súd sa môže zaoberať a rozhodovať o druhom eventuálnom petite až potom, keď je zistená a preukázaná neodôvodnenosť alebo neopodstatnenosť splnenia v zmysle prvého petitu. Vzťah medzi primárnym a eventuálnym petitom spočíva v tom, že súd nemôže vyhovieť obom žalobným petitom, a nemá ani možnosť voľby medzi nimi, pretože o eventuálnom petite rozhoduje až vtedy, ak primárny petit neprichádza do úvahy. Odvolací súd je názoru, že žalobca sa pravdepodobne domáhal ochrany svojich práv eventuálnym petitom. V tejto súvislosti uložil súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu, a to aj vzhľadom na nesporný výsledok vykonaného dokazovania o existencii zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla medzi žalovanou v 1. rade a žalovaným v 3. rade, aby špecifikoval okruh žalovaných a v tej súvislosti aj žalobný petit a uviedol, vo vzťahu ku ktorému zo žalovaných sa domáha žalovanej sumy s príslušenstvom (odsek 19). V ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie postupovať v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.); primárne mal súd prvej inštancie vyzvať žalobcu, aby špecifikoval okruh žalovaných a v tej súvislosti aj žalobný petit, ustáliť v predmetnej veci aplikáciu zákonných ustanovení týkajúcich sa bezdôvodného obohatenia, prípadne § 24 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ako aj, za aktívnej účasti strán sporu, ustáliť jeho výšku. Následne riadne vyhodnotiť vykonané dokazovanie, ustáliť skutkový a právny stav, opätovne rozhodnúť v merite veci a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. (odsek 22).

8. Súd konštatuje, že v priebehu konania vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v 2. rade, výsluchom svedkov: V. S., X. T. a oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a to najmä: výpisy z bankového účtu žalobcu, výzvy na náhradu poistného plnenia s doručenkami, oznam o poukázaní náhrady škody, výpis z registrácie vozidiel, výzva na refundáciu z 1.8.2013, krycí list z 9.5.2013, kalkulácia opravy motorového vozidla z 6.5.2013, zápis o poškodení vozidla k škodovej udalosti č. 2090112952, záznam o dopravnej nehode z č. I. 39, uplatnenie nároku poškodeného na neuhradenú časť skutočnej škody, faktúra č. 21310511, potvrdenie o poistení z č. I. 59, žiadosť žalobcu o vrátenie vyplatenej sumy z 30.04.2015, list žalobcu z 02.08.2013 a vyjadrenia strán sporu. Strany sporu nepredložili súdu žiadne ďalšie dôkazy a ani návrhy na doplnenie dokazovania.

9. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi ako strany sporu uviedol, že vlastníkom motorového vozidla M. je jeho sestra - žalovaná v 1. rade. Toto motorové vozidlo používajú vo firme. Žalovaná v 1. rade nejazdí, auto užíva len on a asi pred 1 rokom ho od nej kúpil. V čase dopravnej nehody ho vlastnila žalovaná v 1. rade. Dňa 19.03.2013 šiel s týmto autom do A. do servisu, pretože sa mu zablokovalo, išiel po vedľajšej ceste asi len 5 km rýchlosťou, pretože hľadal dom, kde mal byť servis. Za ním šlo motorové vozidlo W., ktoré viedla p. S., ktorá do neho zozadu narazila. Po náraze vyšli z vozidiel a on zistil, že na jeho vozidle nie je žiadne poškodenie, na vozidle p. S. poškodenie bolo, ale toto bolo už staré, mala prasknutý nárazník. Za p. S. šiel ďalší vodič, p. T., ktorého prizvali k nehode, neskôr prišiel aj manžel p. S.. Spolu s p. T. obe vozidla opäť prezreli a nezistili žiadne poškodenia. Spísali záznam o dopravnej nehode, ale políciu nevolali. Následne miesto nehody opustili a neskôr sa mu ozvala zástupkyňa žalobcu, aby im predložil nejaké doklady, z čoho ostal prekvapený a keď doklady sumarizoval, zistil, že v čase nehody nemal uzavreté povinné zmluvné poistenie, avšak došlo k chybe na strane poisťovne, ktorá mu uviedla zlé číslo účtu, takže vlastne v čase dopravnej nehody bolo povinné zmluvné poistenie uzavreté. Na motorovom vozidle M. nebolo žiadne poškodenie, tak s autom ani v servise nebol. P. S. ho nekontaktovala, len jej manžel, ktorý hovoril, že auto si dajú opraviť, ale peniaze od neho nechceli. Vôbec nevie, na základe

čoho poisťovňa požaduje zaplatenie žalovanej sumy, ak by bolo poškodené vozidlo p. S., toto by muselo byť viditeľné. Navyiac likvidátor poisťovne ho o poistnom plnení neinformoval, všetky doklady dostal až od žalobcu. Do správy o dopravnej nehode nenapísal, že dopravnú nehodu spôsobil on.

10. Svedkyňa V. S., poškodená pri dopravnej nehode, uviedla, že pred dopravnou nehodou išla z hlavnej cesty v A. na vedľajšiu ulicu, kde cca. 200 metrov od križovatky je retardér. Pred ňou bolo motorové vozidlo, za ktorým zastavila, pričom toto motorové vozidlo do nej nacúvalo. Obe motorové vozidlá stáli v jazdnom pruhu, motorové vozidlo do nej nacúvalo pred retardérom, ale to si nebola celkom istá. Po náraze začala trúbiť, obaja s vodičom motorového vozidla, ktoré do nej narazilo, vystúpili zo svojich áut, pričom pán vodič na ňu začal zvyšovať hlas, či sa nezbláznila. Následne ju obvinil, prečo necúvla, avšak za ňou boli už v tom čase jedno alebo dve motorové vozidlá. Pán M. do nej nacúval, takže motorové vozidlo p. M. sa stretlo zadnou časťou s prednou časťou vozidla svedkyne. V dôsledku tejto škodovej udalosti vznikli viditeľné poškodenia na vozidlách, pričom zo záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že na strane M. žiadne a na vozidle svedkyne predný nárazník; všetko je zdokumentované u likvidátora, ktorý likvidoval poistnú udalosť, sú tomu už tri roky. Svedkyňa bola v aute sama, či tam boli nejakí ďalší svedkovia si nespomínala. Chcela volať policajtov, zavolala manžela, keďže bývajú blízko. Tento prišiel za chvíľu, pričom s vodičom začali riešiť nehodu. Dohodli sa, že policajtov volať nebudú, spíše sa záznam o dopravnej nehode. Pán M. hneď po dopravnej nehode poukázal, že svedkyňa má poškodený blatník, na čo mu bolo oznámené, že sa jedná o bežné opotrebenie, pričom jeho M. spôsobilo prasknutie nárazníka vyššie, staršia puklina, na ktorú on upozorňoval, bola úplne dolu. Manžel telefonicky kontaktoval p. M., stretli sa a vypísali záznam o dopravnej nehode. Dňa 10.4.2013 svedkyňa išla na ohliadku motorového vozidla, kde upozornila, že dole je prasklina spôsobená bežným používaním. Zo záznamu o ohliadke vozidla je zrejmé, že táto prasklina sa nachádzala vpravo dole. Časový odstup medzi vznikom škodovej udalosti dňa 19.3.2013 a dátumom ohliadky 10.4.2013 bol spôsobený tým, že manžel svedkyne musel kontaktovať p. M., nakoľko záznam o dopravnej nehode nebol spísaný bezprostredne po nej. Keď obdržali záznam o dopravnej nehode, objednala sa u likvidátora, ktorý jej dal termín ohliadky 10.4.2013.

11. Svedok X. T., známy žalovaného v 2. rade, uviedol, že asi tak 3 - 4 roky dozadu mu zavolať p. M., že je v Bratislave a má pokazené auto, ktoré mu nejde naštartovať, či by za ním neprišiel. Svedok za ním prišiel, podarilo sa im auto naštartovať. Medzitým si p. M. dohodol opravu v obci A. a požiadal svedka, aby išiel s ním, keďže si nebol istý, či tam dôjde, či bude oprava vykonaná hneď, a pokiaľ by auto muselo ostať v servise, mal ho svedok odvieť k sestre na F. F.. Išiel s ním, predmetnú kolíziu videl ako tretie idúce motorové vozidlo; p. M. jazdil ako prvý, za ním jazdila poškodená a svedok bol tretie idúce motorové vozidlo. Prišli k rodinnému domu, kde bol servis, tu p. M. zastavil, auto pred svedkom spomalilo, spomalil aj svedok. Pán, ktorý opravoval motorové vozidlá, stál pri bráne a povedal p. M., aby sa trochu vrátil, čo svedok počul. Pán M. zaradil spiatočku, na čo z auta pred svedkom vyskočila žena a začala kričať, že p. M. do nej nacúval. To, že vodič M. zaradil spiatočku usúdil podľa spiatočkových svetiel a podľa toho, že mechanik povedal, cúvni meter dozadu, pohyb vozidla p. M. smerom vzad nevnímal. Svedok vystúpil zo svojho auta a videl, že auto pred ním malo poškodený predný nárazník. Uviedol poškodenej, že ako mohol p. M. do nej nacúvať, keď videla spiatočkové svetlá. Svedok priamo nevidel, že by p. M. nacúval do auta poškodenej. Ďalej svedok uviedol poškodenej, že sa mu zdá, že na rôznych miestach poškodenie nepochádzalo z údajného nacúvania do auta. Poškodená stále vykrikovala, že býva blízko, asi do 10 min. prišiel jej manžel, ktorý sa hneď rozčuľoval, že poškodenia na nárazníku nie sú staré poškodenia. Svedok stál obďaleč aj s pánom zo servisu, čakali, kým sa skončí toto dohadovanie. Následne svedok odviezol p. M. preč. Manžel poškodenej hneď vedel, kde je auto poškodené, bol podvečer, a teda bolo potrebné dobre pozerieť, kde vzniklo poškodenie. Nevidel, že by účastníci dopravnej nehody vypisovali nejaké doklady - záznam o dopravnej nehode alebo niečo. Rovnako nevidel ani nepočul, že by sa dohodli, kto zodpovedá za dopravnú nehodu. Ohľadne vysporiadania škodovej udalosti tam padlo pár slov, že p. M. to zaplatí, na čo sa svedok pousmial, že ešte nech ukážu aj na zadný nárazník. P. M. chcel volať príslušníkov policajného zboru, ale stále sa to hralo na to, že sa to nejak dohodne.

12. Zo záznamu o dopravnej nehode zo dňa 19.3.2013 vyplýva, že na vozidle W. bolo viditeľné poškodenie predného nárazníka, na vozidle M. neboli žiadne viditeľné poškodenia, pričom vozidlo W. stálo a vozidlo M. vedené žalovaným v 2. rade cúvalo. Z uvedeného záznamu vyplýva, že poškodený žiada náhradu a nárok je považovaný za oprávnený vo výške výdajov na opravu, spoluvina poškodeného nebola. Záznam o dopravnej nehode je podpísaný poškodenou V. S. a vodičom W. M..

13. Zo zápisu o poškodení vozidla k škodovej udalosti č. 2090112852 zo dňa 6.5.2013 vyplýva, že na motorovom vozidle W. boli poškodené: predný nárazník (prasknutý), výstuha (otlačená), mriežka (zdeformovaná) a rovnako bolo potrebné dopasovať predný blatník.

14. Spoločnosť H. - E. Bratislava, spol. s r.o., vystavila dňa 9.5.2013 faktúru č. 21310511 pre odberateľa V. S. na sumu 1.123,93 € s DPH za opravu motorového vozidla W., pričom z pripojeného posudku - kalkulácie č. 1P20130195 vyplýva výška nákladov na opravu motorového vozidla W. v sume 1.123,97 € s DPH.

15. Žalobca vyplatil poškodenej dňa 19.9.2013 sumu 66,39 € ako spoluúčasť skutočnej škody a poisťovni Generali Slovensko a.s. rovnakého dňa sumu 1.057,54 € ako refundáciu náhrady škody vyplatenéj z havarijného poistenia poškodenej.

16. Z potvrdenia spoločnosti Groupama Garancia poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu o poistení z 1.12.2014 vyplýva, že povinné zmluvné poistenie k poistenej zmluve 1110049595 na motorové vozidlo M., Z. A vzniklo 25.1.2010 a je stále platné a aktívne.

17. Žalobca vyzval listom zo dňa 18.10.2013 žalovanú v 1. rade na úhradu sumy 1.123,93 € najneskôr do 18.11.2013, ktorý list si žalovaná v 1. rade prevzala dňa 31.10.2013, pričom v odpovedi na tento list uviedla, že jej ako poisťovníkovi bolo poisťovateľom oznámený zlý variabilný symbol, čím vzniklo, že bola vedená ako osoba, ktorá si nespĺnila zákonnú povinnosť, avšak táto nezrovnalosť sa časom odstránila, o čom pripojila kópiu potvrdenia o poistení zodpovednosti motorového vozidla M., Z. A

18. Listom zo dňa 18.11.2013 žalobca vyzval žalovaného v 2. rade na úhradu sumy 1.123,93 € najneskôr do 18.12.2013. Uvedený list bol žalovanému v 2. rade doručený dňa 21.11.2013.

19. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

20. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať.

21. Podľa § § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z., kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu

a) na zdraví a náklady pri usmrtení spôsobené prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba,

b) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti,

c) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená u poisťovateľa, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže túto škodu uhradiť,

d) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1,

e) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie, s výnimkou cudzozemského motorového vozidla, ktoré sa spravidla nachádza na území iného členského štátu; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 24a a 24b,

f) vzniknutú poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a spôsobenú prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, ak bola súčasne týmto motorovým vozidlom spôsobená ťažká ujma na zdraví 26a) alebo usmrtenie,
g) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo do Slovenskej republiky odoslané z iného členského štátu, ak sú súčasne splnené tieto podmienky:

1. na toto motorové vozidlo nebolo uzavreté poistenie zodpovednosti,
2. nebolo tomuto motorovému vozidlu v Slovenskej republike pridelené evidenčné číslo, osobitné evidenčné číslo alebo zvláštne evidenčné číslo,
3. ku škodovej udalosti došlo v lehote 30 dní odo dňa prevzatia motorového vozidla kupujúcim.

22. Podľa § 24 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z. z., kancelária poskytuje poškodenému poistné plnenie podľa odseku 2 za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poistné plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona. Podmienky, za ktorých sa poskytuje poistné plnenie podľa odseku 2 písm. c), sa považujú za splnené, ak sa splnili voči poisťovateľovi, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže škodu nahradiť.

23. Podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e) a podľa § 24a ods. 1 písm. a).

24. Podľa § 24 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z., ak vznikne spor medzi kanceláriou a poisťovateľom o tom, kto má poškodenému plniť, poistné plnenie poskytne poškodenému kancelária. Ak z ďalšieho prešetrovania vyplynie, že poistné plnenie alebo jeho časť mal poskytnúť poisťovateľ, poisťovateľ je povinný nahradiť kancelárii to, čo za neho plnila.

25. Podľa § 4 ods. 2 písm. l) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte rozsudku len zák. č. 8/2009 Z. z.), vodič nesmie znížiť náhle rýchlosť jazdy alebo náhle zastaviť, ak to nevyžaduje bezpečnosť cestnej premávky.

26. Podľa § 64 ods. 2, 3 zák. č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak
a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,
b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie ich požitia alebo
c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. Ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

27. Podľa § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z. z., účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, 31a) zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

29. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

31. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 C. s. p., vyzval žalobcu na špecifikáciu okruhu žalovaných a žalobného petitu, na čo žalobca súdu oznámil, že mení alternatívne petit žaloby tak, že ak súd po vykonanom dokazovaní má za to, že pzp žalovanej v 1. rade nebolo platné, navrhuje, aby súd vydal tento rozsudok: „Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1123.93 € s 5,24 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 19.12.2013 do zaplataenia a trovy konania 67- €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd konanie voči odporcovi 3/ zastavuje.“ Naopak, ak pzp žalovanej v 1. rade bolo platné, navrhuje, aby súd vydal tento rozsudok: „Žalovaný v 3. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1123.93 € s 5,24 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 19.12.2013 do zaplataenia a trovy konania 67 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia Súd konanie voči odporcom v 1/ a 2/ rade zastavuje.“

34. Súd však dospel k záveru, že uvedená špecifikácia petitu žaloby žalobcu je totožná s pôvodným petitom žaloby, ktorej zmenu súd v priebehu konania pripustil uznesením č.k. 16C/262/2014 - 92 zo dňa 13.05.2016, právoplatným dňa 5.7.2016. Aj napriek záverom odvolacieho súdu a výzve súdu prvej inštancie žalobca naďalej žiadal rozhodnúť na základe alternatívnych petitov. Súd však podľa ich obsahu a najmä v intenciách odvolacieho súdu ustálil, že v danom prípade nejde o alternatívny petit žaloby, ale žalobca sa svojho nároku domáha eventúalnym petitom, keďže navrhol jeden nárok a pre prípad, že by mu nebolo vyhovené, navrhol nárok druhý.

35. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a právneho názoru odvolacieho súdu považoval súd za nesporné a ustálené, že v čase dopravnej nehody bolo k motorovému vozidlu, ktorým bola podľa záznamu o dopravnej nehode zo dňa 19.3.2013 spôsobená dopravná nehoda, uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to v súlade s 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. bol preto žalovaný v 3. rade (poisťovateľ), povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Taktiež nebolo sporné, že v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.3.2013 poškodenému plnil žalobca majúc za to, že k motorovému vozidlu, ktorým bola škoda spôsobená, nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Z uvedeného tak možno vyvodit' záver, že žalobca plnil poškodenému, čo podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. mal plniť žalovaný v 3. rade (poisťovateľ). Z ustanovenia § 24 ods. 8 zákona 381/2001 Z.z. vyplýva, že poškodenému poistné plnenie poskytne žalobca a ak z ďalšieho prešetrovania vyplynie, že poistné plnenie alebo jeho časť mal poskytnúť poisťovateľ, poisťovateľ je povinný nahradiť kancelárii to, čo za neho plnila. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobca plnil to, čo mal podľa práva plniť žalovaný v 3. rade ako poisťovateľ, keďže nebolo sporné, že žalovaná v 1. rade uzatvorila so žalovaným v 3. rade ako poisťovateľom zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Povinnosť žalovaného v 3. rade tak vyplýva jednak z ustanovenia § 24 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a jednoznačne z ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka.

36. Súd zdôrazňuje, že v danom prípade ide o civilné sporové konanie, ktoré kladie dôraz na kontradiktórnosť, kedy dôkazné bremeno ohľadne tvrdených skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, súd za stranu nevyhľadáva dôkazy, a v zásade ani nevykonáva dôkazy nad mieru procesných návrhov strán sporu. Dôkazné bremeno spočíva v splnení dôkaznej povinnosti v tom smere, že strana označí dôkazy, resp. predloží dôkazné prostriedky na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazné prostriedky a tým nepreukáže pravdivosť tvrdení, neunesie dôkazné bremeno a musí znášať nepriaznivé následky dôkaznej povinnosti.

37. Súd postupom podľa § 153 a 154 C. s. p., stranám sporu poskytol možnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a možnosť dodatočne označiť dôkazy za účelom doplnenia dokazovania, avšak strany sporu ani napriek tomu nenavrhli vykonať ďalšie dokazovanie. Súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu preto vychádzal len z doteraz vykonaného dokazovania, z ktorého mal preukázané, že žaloba žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade je nedôvodná avšak voči žalovanému v 3. rade je žaloba dôvodná v celom rozsahu.

38. Po ustálení dôvodnosti podanej žaloby sa súd ďalej zaoberal výškou žalovanej istiny, pričom mal odvolacím súdom uložené, aby ustálil výšku žalovanej istiny za aktívnej účasti strán sporu. Nakoľko však strany sporu ostali v konaní o tejto otázke (ustálení výšky istiny) pasívne, súd nemal inú možnosť ako pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzať z výšky uplatnenej žalobcom, ktorá vyplýva z predložených listinných dôkazov a to z faktúry č. 21310511, kalkulácie, výpočtu výšky škody a výpisov z účtu žalobcu. Z uvedeného dôvodu tak súd dospel k záveru, že výška bezdôvodného obohatenia, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný v 3. rade žalobcovi je 1.123,93 €.

39. Súd ďalej považoval za potrebné vyjadriť sa aj k navrhovanému zastaveniu konania žalobcom voči žalovanému v 3. rade eventuálne voči žalovaným v 1. a 2. rade, pričom uvádza, že nezistil také zákonné dôvody, pre ktoré by bolo možné, či nutné konanie zastaviť a zároveň ani sám žalobca nevykonal úkon - späťvzatie žaloby, na základe ktorého by bolo konanie voči žalovaným v 1. a 2. rade alebo žalovanému v 3. rade zastavené. Nakoľko žalobca svoj návrh na zastavenie konania bližšie nevysvetlil a na nariadené pojednávanie (dňa 19.10.2021), kedy mohol túto skutočnosť ozrejmiť, sa nedostavil, zo strany súdu nebolo možné jasne ustáliť dôvodnosť jeho návrhu na zastavenie konania. Z uvedeného dôvodu súd nerozhodoval o návrhu žalobcu na zastavenie konania a zaoberal sa len jeho nárokom vo veci samej - eventuálnym petitom.

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti možno záverom zhrnúť, že v čase dopravnej nehody bolo k motorovému vozidlu, ktorým bola podľa záznamu o dopravnej nehode zo dňa 19.3.2013 spôsobená dopravná nehoda, uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a preto bol žalovaný v 3. rade (poisťovateľ), povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Nakoľko však v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.3.2013 poškodenému plnil žalobca majúc za to, že k motorovému vozidlu, ktorým bola škoda spôsobená, nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., je zrejmé, že žalobca plnil poškodenému, čo podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. mal plniť žalovaný v 3. rade (poisťovateľ). Z uvedeného je potom zrejmé, že žalobca plnil to, čo mal podľa práva plniť žalovaný v 3. rade ako poisťovateľ, keďže nebolo sporné, že žalovaná v 1. rade uzatvorila so žalovaným v 3. rade ako poisťovateľom zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Povinnosť žalovaného v 3. rade tak vyplynula jednak z ustanovenia § 24 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a jednoznačne z ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a žalobu žalobcu (1. časť eventuálneho petitu) vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade ako nedôvodnú zamietol a žalovanému v 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.123,93 € s príslušenstvom (v zmysle 2. časti eventuálneho petitu).

41. Nakoľko sa žalovaný v 3. rade dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ho zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,24 % ročne od 19.12.2013 (deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie určenej vo výzve zo dňa 18.11.2013) až do zaplatenia, hoc k výplате peňažného plnenia došlo už dňa 19.9.2013. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a k tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 5,25 %, a preto by bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi z priznanej istiny úroky z omeškania 5,25 % ročne. Žalobca však žiadal priznať úroky z omeškania len v rozsahu 5,24 % ročne, súd preto zaviazal žalovaného v 3. rade na zaplatenie požadovaných úrokov z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade zamietol (v prvej

eventualite petitu), žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalobcovi. Zároveň však vzhľadom na to, že súd žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 3. rade vyhovel v celom rozsahu (v druhej eventualite petitu), žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému v 3. rade.

43. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.